

δ' ὅτι πρέμνα πᾶσι τοῖς φυτευτηρίοις πρόσεστιν· ὄρθς δ', ἔφη, τῶν φυτῶν πηλὸν ταῖς κεφαλαῖς πάσαις ἐπικείμενον καὶ πάντων τῶν φυτῶν ἐστεγασμένον τὸ ἄνω. »

14 « Ὅρῳ, ἔφην ἐγώ, ταῦτα πάντα. »

« Καὶ ὄρῳν δὴ, ἔφη, τί αὐτῶν οὐ γινώσκεις; Ἦ τὸ ὄστρακον ἀγνοεῖς, ἔφη, ὦ Σώκρατες, πῶς ἂν ἐπὶ τοῦ πηλοῦ ἄνω καταθείης; »

« Μὰ τὸν Δί', ἔφην ἐγώ, οὐδὲν ὦν εἶπας, ὦ Ἰσχύμαχε, ἀγνοῶ, ἀλλὰ πάλιν ἐννοῶ τί ποτε, ὅτε πάλαι ἤρου με συλλήβδην εἰ ἐπίσταμαι φυτεύειν, οὐκ ἔφην. Οὐ γὰρ ἐδόκουν ἔχειν ἂν εἰπεῖν οὐδὲν ἢ δεῖ φυτεύειν· ἐπεὶ δέ με καθ' ἐν ἕκαστον ἐπεχείρησας ἐρωτᾶν, ἀποκρίνομαί σοι, ὡς σὺ φῆς, ἅπερ σὺ γινώσκεις ὁ δεινὸς λεγόμενος γεωργός. »

15 « Ἄρα, ἔφην, ὦ Ἰσχύμαχε, ἡ ἐρώτησις διδασκαλία ἐστίν; Ἄρτι γὰρ δὴ, ἔφην ἐγώ, καταμανθάνω ἢ με ἐπηρώτησας ἕκαστα· ἄγων γὰρ με δι' ὦν ἐγώ ἐπίσταμαι, ὅμοια τούτοις ἐπιδεικνύς αἱ οὐκ ἐνόμιζον ἐπίστασθαι ἀναπείθεις οἶμαι ὡς καὶ ταῦτα ἐπίσταμαι. »

16 Ἄρ' οὖν, ἔφη ὁ Ἰσχύμαχος, καὶ περὶ ἀργυρίου ἐρωτῶν ἂν σε, πότερον καλὸν ἢ οὐ, δυναίμην ἂν σε πείσαι ὡς ἐπίστασαι διαδοκιμάζειν τὰ καλὰ καὶ τὰ κίβδηλα ἀργύρια; Καὶ περὶ αὐλητῶν ἂν δυναίμην ἀναπείσαι ὡς ἐπίστασαι αὐλεῖν, καὶ περὶ ζωγράφων καὶ περὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων; »

« Ἴσως ἂν, ἔφην ἐγώ, ἐπειδὴ καὶ γεωργεῖν ἀνέπεισάς με ὡς ἐπιστήμων εἶην, καίπερ εἰδότα ὅτι οὐδεὶς πώποτε ἐδίδαξέ με ταύτην τὴν τέχνην. »

17 « Οὐκ ἔστι ταυτ', ἔφη, ὦ Σώκρατες· ἀλλ' ἐγώ καὶ